

i Grunden intet Forslag blev vedtaget, idet der ikke var Noget, der kunde faa et Flertal for sig, og ved tredje Behandling blev, som det vil ses af Beretningen Side 395, Flertallets Forslag, som ligger til Grund for Ministerens, vel vedtaget, men kun med 13 Stemmer imod 8, og 1 var fraværende; det var det ærede Medlem for Svendborg Amt (S. A. Hansen), og om ham ere vi jo visse paa, at han ikke havde stemt med de 13. Altsaa var der 13 Stemmer mod 9. Det 23de af de oprindelige Medlemmer, der dengang var bleven Minister, den nuværende ærede Krigsminister, havde ved 1ste Behandling væsentlig udtalt sig for den Valgmaade, man i Almindelighed kalder den Slesvigste, altsaa heller ikke for det Forslag, som Flertallet sluttede sig om. Det var altsaa 13 af 23, og mellem disse 13 var der mindst 3, som ved 2den Behandling havde udtalt sig for den saakaldte Slesvigste Valgmaade. De ville altsaa se, at Stemmerne vare meget delte, og at der først efterhaanden har daanet sig et Flertal, men at det ogsaa var meget nær ved, at der havde kunnet samle sig et Flertal om et Forslag, hvorved der blev fulgt den Maade, at der vælges umiddelbart af Menigheden En af Tre. Hvad endelig Landsthinget angaar, er det uregelmæssigt, at Forslaget saagodt som enstemmig er gaaet dertil; men det er ogsaa vist, at der paa Sagens tidligere Trin var et temmelig stort Antal Stemmer imod væsentlige Bestemmelser i Regjeringsforslaget, og det er ligesaa vist, at i alt Fald enkelte Udtalelser gik ud paa, at man antog, at Lovforslaget vilde komme tilbage herfra i en anden Skikkelse, og det var en af de Grunde, hvorfor man stemte for det. Dette ligger for i Landsthingsvidenden. Saaledes tror jeg, at heller ikke Sagens Historie taler med saa megen Vægt for Regjeringens Forslag, som den ærede Minister synes at lægge derpaa. Jeg vilde have ønsket, at det, der dog gjennem alle de mange Betænkninger og Afstemninger, der ere komne frem her i Thinget,

hændelig nok i en Række af Aar har vist sig at være Folkethingets Dristelse, nemlig at den maatte have været indrømmet den samlede Menighed en afgjørende Stemme, selv om det kun blev mellem et mindre Antal Kandidater, var kommet til at faa større Indflydelse paa det Forslag, der er forelagt os, thi, sag vilde det maaske have været muligt, at den Dyrerenskomst havde kunnet komme istand, som der nu desværre efter Udtalelser fra den ærede Minister ingen Udsetning er til.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg skal ikke paa nogen Maade gaa ind paa alle de enkelte Punkter, der ere komne frem; thi en Sammenligning imellem mine tidligere Udtalelser og dem, der ere komne fra den ærede Ordfører, vil være tilstrækkelig til i saa Henseende at dømme os imellem. Derimod skal jeg med Hensyn til en Uttring af ham angaaende Sagens historiske Side blot gøre opmærksom paa, at naar han sagde, at man havde haft en Minister, som havde fremlagt en Bestemmelse, hvorefter den Slesvigste Maade at vælge paa skulde følges, beror dette meget paa, hvor noget Saadant lægges frem, og i hvilken Form det fremlægges. (Ordføreren: Det blev lagt frem i Kirkekommissionen!) Ja, men der er dog en meget betydelig Forskjel mellem dette, og at et Forslag bliver forelagt her, hvortil kommer, at det ærede Medlem, dersom han vil gjennemlæse de Ord, hvormed Forslaget blev fremsat, vil finde, at Fremlæggeren kun mente, at Sagen selv trængte til Kirkekommissionens Dyrerelse, og i den Henseende henpegede paa den Maade, hvorpaa Valgene gik for sig i Slesvig. Dette er dog meget forskjelligt fra, hvad der forelægges for Rigsdagen af Ministeriet med Kongens Approbation; der er en uendelig Forskjel imellem de to Ting. I den Slesvigste Valgmaade skal jeg forrigt heller ikke forbyde mig, endnu mindre i den næstphalste og den, der ligge fjernere; men Sagen er dem, at der med den Slesvigste Valg-